

[Hagen Hagensen]

kommer frem her, dårligere, når hun så føjer til, stille og svagt – og det er jo sjældent, hun bruger sin stemme på den måde – »inden for det loft, der var givet for tilskuddet«. Det var det, der skulle have været hørt, men det interesserede ikke. Det var det andet, der skulle ud, og så brugte man altså den skarphed, man nu har, til at sige det, og engleblidt føjede man det andet til.

Må jeg blot ønske – og det må man vel have lov til at gøre – for fru Kirsten Jacobsen, at hun, der kaldte rønnebærrene for giftige, ikke kommer til at nå dem. Jeg sagde, at de var sure, og at hun ikke kunne nå dem. Jeg håber, hun aldrig kommer til at nå dem, for tænk, hvis hun kom til at spise dem, hvad skete der så ikke? Dertil sætter jeg for stor pris på hende alligevel.

Ole Olsen (SF):

Nu hørte vi hr. Hagen Hagensen forsvarer sit barn, og jeg forstår godt, han er stolt af det barn. Det er en af de konservatives triumfer, det de har fået igennem her, så jeg må da ønske hjertelig til lykke, selv om det fra mit synspunkt er noget møg, der er lavet.

Jeg synes nok, at hr. Hagen Hagensen gik for vidt i stoltheden over sit barn ved at sige, at man kan diskutere, hvem der får gavn af fradraget. Det mener jeg sådan set er indiskutabelt. Det har hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Grünbaum for ofte fra denne talerstol belyst. Jeg mener også selv, jeg har givet mit beskedne bidrag til at belyse det.

Jeg bemærkede med interesse, at det var hr. Niels Helveg Petersen, der var ordfører for det radikale venstre i dag. Det er jo interessant. Jeg skal ikke gå for dybt i spekulationer over, hvad det skyldes, at det ikke er den sædvanlige ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, der er oppe i dag. Jeg er ked af det, men det må jo blive det radikale venstres sag.

Jeg bemærkede med interesse, at både hr. Niels Helveg Petersen og skatte- og afgiftsministeren næsten aflagde ed på, at der ikke var lagt gift for en fradragsreform med det her, og midt i sorgen skal jeg da gerne ytre min glæde over, at ministeren og den radikale ordfører siger, at det er der ikke. Jeg vil da godt igen komme med en invitation til, at de partier, som mener, de er ansvarlige i den retning, tager initiativ til at komme med en

skattereform, en fradragsreform, og jeg håber virkelig inderst inde ikke, at dette forslag lægger gift for den. Jeg har svært ved at se, hvordan det ikke gør det. Man binder sig i en 3 års periode, men påstår alligevel, at der ikke er lagt gift for en reform. Jeg synes, det er svært at se. Vi accepterer de to's ord for, at det er der ikke, og lad os så se at komme i gang med den skatte- og afgiftsreform!

Jeg synes nok, der har været en interessant debat om det provenumæssige. I betragtning af, at vi for nylig ikke rigtig kunne finde ud af et andet forslag, som den ene dag kostede 800 mill. kr. og den næste dag 200 mill. kr., er der ikke nogen mystik i, at man ikke mener, det er særlig vanskeligt at finde ud af provenuet af dette her. Men hvis jeg erindrer debatten i udvalget ret, så var socialdemokratiets indstilling, at de 200 mill. kr. var et maksimum, mens de borgerlige partier, hvis livret det var, sagde at det var et eller andet mere eller mindre løst skøn. Det var interessant at få belyst heroppe i dag af skatte- og afgiftsministeren, om de 200 mill. kr. var et maksimum for dette, eller det var bare et eller andet mærkeligt skøn, som man kunne overskride; det kunne godt f. eks. blive 1 mia kr. i stedet for. Det vil jeg virkelig meget gerne vide. Altså må jeg spørge skatte- og afgiftsministeren: er det et maksimum, eller er det bare et løst skøn?

Jeg er nødsaget til lige til hr. Waldorff at sige, at VS påstår, at dette forrenter sig selv. Dette er ubevist, og jeg mener, at vi virkelig skal grave i det. Jeg har set den røde lampe, men jeg synes, det var så vigtigt, at jeg lige måtte sige, at det er ganske ubevist, at den slags tilskud eller fradrag forrenter sig selv; det kræver dokumentation fra denne talerstol at fremføre den slags påstande.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne først sige, at da jeg hørte hr. Arne Bjerregaard, troede jeg næsten ikke mine egne øren, når man tænker på, at hr. Arne Bjerregaard har været med til at foreslå en sådan ordning direkte under augustforhandlingerne.

Ud fra skattemæssige synspunkter er dette forslag ikke vor livret. Det har at gøre med hele det syn, vi har på fradragene og deres virkninger i skattelovgivningen, men jeg øn-